

مُنَاجَاةُ النَّشَاءِ

«مِنْ ظُلْمَةِ الْعَدَمِ إِلَى نُورِ الْوُجُودِ»

Neş'et Münâcâtı

YOKLUĞUN KARANLIĞINDAN VARLIĞIN NÛRUNA

*Yoktan var edilişimiz ve nutfeden insana
yaratılışın safhaları üzerine bir hamd ve
münâcât. Arapça aslı, Latin okunuşu ve
Türkçesiyle.*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillâbi'r-rahmâni'r-rahîm

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، حَمْدًا يَلِيْقُ بِجَلَالِ وَجْهِهِ، وَعَظِيمِ سُلْطَانِهِ، وَسِعَةِ رَحْمَتِهِ، وَنُورِ حِكْمَتِهِ، وَخَفِيِّ تَدْبِيرِهِ، وَبَدِيعِ صُنْعِهِ فِي الْأَفَاقِ وَالْأَنْفُسِ.

El-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn, hamden yeliku bicelâli vechih, ve azîmi sultânih, ve seati rahmetih, ve nûri hikmetih, ve hafıyyi tedbîrih, ve bedîi sun'ih fi'l-âfâki ve'l-enfûs.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur — zâtının celâline, saltanatının büyüklüğüne, rahmetinin genişliğine, hikmetinin nûruna, tedbîrinin gizliliğine ve âfakta (ufuklarda) ve enfüste (nefislerde) eşsiz sanatına yaraşır bir hamd ile.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ نَكُنْ شَيْئًا مَّذْكَورًا، فَذَكَرْنَا فِي عِلْمِهِ، وَقَدَّرَنَا فِي حِكْمَتِهِ، وَأَخْرَجَنَا مِنْ ظُلْمَةِ الْعَدَمِ إِلَى نُورِ الْوُجُودِ، لَا لِحَاجَةٍ مِنْهُ إِلَيْنَا، وَلَكِنْ فَضْلًا مِنْهُ وَرَحْمَةً.

El-hamdü lillâhillezî lem nekün şey'en mezkûrâ, fezekeranâ fi ilmih, ve kadderanâ fi hikmetih, ve abracenâ min zulmeti'l-ademi ilâ nûri'l-vücûd, lâ lihâcetin minhü ileynâ, ve lâkin fadlen minhü ve rahmeh.

Hamd, biz anılmaya değer bir şey değilken bizi ilminde anan, hikmetinde takdir eden ve bizi yokluğun karanlığından varlığın nûruna çıkararak Allah'a mahsustur — bize ihtiyacı olduğundan değil, sırf lütuf ve rahmetinden.

سُبْحَانَ الَّذِي نَظَرَ إِلَى النُّطْفَةِ وَهِيَ مَاءٌ مِهِينٌ، فَجَعَلَ فِيهَا سِرَّ الْحَيَاةِ، وَأَوْدَعَ فِي قَطْرَةٍ
صَغِيرَةٍ خَرَائِطَ الْجَسَدِ، وَمَسَالِكَ الْعَقْلِ، وَمَفَاتِيحَ النُّطْقِ، وَأَسْرَارَ الْبَصَرِ، وَرَعِشَةَ
الْقَلْبِ، وَحَنِينَ الرُّوحِ إِلَى رَبِّهَا.

*Sübhânellezî nazara ile'n-nutfeti ve hiye mâün mebin, feceale fibâ sirre'l-hayâh, ve evdea fi katratin sağîratin
harâite'l-cesed, ve mesâlike'l-akl, ve mefâtîha'n-nutk, ve esrâra'l-basar, ve ra'şete'l-kalb, ve hanîne'r-rûhi ilâ
rabbihâ.*

Hakîr bir su olan nutfeye bakıp içine hayat sırrını koyan, küçük bir damlaya bedenin haritalarını, aklın yollarını, konuşmanın anahtarlarını, görmenin sırlarını, kalbin titreyişini ve rûhun Rabbine hasretini yerleştiren Allah'ı tesbih ederim.

سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ النُّطْفَةَ عِلْقَةً، وَالْعَلَقَةَ مُضْغَةً، وَالْمُضْغَةَ عِظَامًا، ثُمَّ كَسَا الْعِظَامَ
لَحْمًا، ثُمَّ أَنْشَأَ خَلْقًا آخَرَ؛ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ.

*Sübhâne men ceale'n-nutfete alekah, ve'l-alekate mudğah, ve'l-mudğate izâmâ, sümmme kese'l-izâme lahmâ,
sümmme enşee halkan âhar; fetebârekellâhü ahsenü'l-hâlikîn.*

Nutfeyi alaka (asilip tutunan bir kan pıhtısı), alakayı bir çiğnem et (mudğa), mudğayı kemikler kılan, sonra kemiklere et giydiren, sonra da bambaşka bir yaratılışla insan olarak inşâ eden Allah'ı tesbih ederim. Yaratıncıların en güzeli olan Allah ne yücedir!

سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ مِنْ عِلْقَةٍ صَامِتَةٍ لِسَانًا يَذْكُرُهُ، وَمِنْ طِينٍ مُصَوَّرٍ قَلْبًا يَخْشَاهُ، وَمِنْ
ضَعْفٍ مُرَكَّبٍ عَقْلًا يَعْرِفُهُ، وَمِنْ صَدْرٍ ضَيِّقٍ أَبَا إِلَى السَّمَاءِ، وَمِنْ دَمْعَةٍ صَغِيرَةٍ
بِحُرٍّ مِنَ الْمُنَاجَاةِ.

*Sübhâne men ceale min alekatin sâmiten lisânen yezkürüh, ve min tînin musavverin kalben yahşâh, ve min
da'fin mürekkebin aklen ya'rifuh, ve min sadrin dayyikin bâben ile's-semâ', ve min dem'atin sağîratin bahran
mine'l-münâcâh.*

Suskun bir alakadan kendisini anan bir dil, şekillenmiş bir çamurdan kendisinden korkan bir kalp, terkip edilmiş bir zayıflıktan kendisini tanıyan bir akıl, dar bir göğüsten göğe açılan bir kapı ve küçük bir damladan münâcât dolu bir deniz var eden Allah'ı tesbih ederim.

إِلَهِي، كُنَّا فِي الْأَرْحَامِ لَا نَعْلَمُ اسْمًا، وَلَا نَمْلِكُ نَفْسًا، وَلَا نَسْتَطِيعُ دَفْعًا وَلَا جَلْبًا،
فَكُنْتَ أَنْتَ الرَّازِقَ قَبْلَ أَنْ نَطْلُبَ، وَالْحَافِظَ قَبْلَ أَنْ نَفْهَمَ، وَالرَّحِيمَ قَبْلَ أَنْ نَبْكِيَ،
وَالْقَرِيبَ قَبْلَ أَنْ نُنَادِيَ.

*Îlâhî, künnâ fî'l-erbâmi lâ na'lemü ismâ, ve lâ nemlikü nefesâ, ve lâ nestatîu def'an ve lâ celbâ; fekünte ente'r-
râzika kable en natlûbe, ve'l-hâfîza kable en nefheme, ve'r-rahîme kable en nebkîye, ve'l-karîbe kable en
nüñâdî.*

Îlâhî! Rahimlerdeyken ne bir isim biliyor, ne bir nefese sahip oluyor, ne bir zararı def ne bir faydayı celbedebiliyorduk; Sen biz istemeden Rezzâk, biz anlamadan Hâfız, biz ağlamadan Rahîm, biz seslenmeden Karîb (yakın) idin.

يَا مَنْ خَلَقَ الْعَيْنَ مِنْ ظُلْمَةٍ ثُمَّ جَعَلَهَا تَرَى النُّورَ، وَخَلَقَ الْأُذْنَ مِنْ صَمْتٍ ثُمَّ جَعَلَهَا تَسْمَعُ الْكَلِمَةَ، وَخَلَقَ الْقَلْبَ مِنْ لَحْمٍ ثُمَّ جَعَلَهُ عَرْشًا لِلْمَحَبَّةِ وَالْخَوْفِ وَالرَّجَاءِ.

Yâ men halaka'l-ayne min zulmetin sümmce cealebâ tera'n-nûr, ve halaka'l-üzüne min samtin sümmce cealebâ tesmeu'l-kelimeh, ve halaka'l-kalbe min lahmin sümmce cealebû arşen li'l-mahabbeti ve'l-havfi ve'r-recâ.

Ey gözü bir karanlıktan yaratıp sonra ona nûru gördüren; kulağı bir sessizlikten yaratıp sonra ona kelimeyi işittiren; kalbi bir et parçasından yaratıp sonra onu sevginin, korkunun ve ümidin arşı kılan!

يَا مَنْ أَجْرَى الدَّمَ فِي الْعُرُوقِ بِلَا أَمْرٍ مِنَّا، وَأَنْبَتَ الْعَظْمَ فِي الْخَفَاءِ بِلَا عِلْمٍ مِنَّا، وَرَتَّبَ الْأَعْضَاءَ فِي الظُّلُمَاتِ الثَّلَاثِ بِلَا حَوْلٍ مِنَّا وَلَا قُوَّةٍ، لَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى، وَلَكَ الْحَمْدُ إِذَا رَضِيتَ، وَلَكَ الْحَمْدُ بَعْدَ الرِّضَا.

Yâ men ecra'd-deme fi'l-urûki bilâ emrin minnâ, ve enbete'l-azme fi'l-hafâi bilâ ilmin minnâ, ve rettebe'l-a'dâe fi'z-zulümâti's-selâsi bilâ havlin minnâ ve lâ kuvveh; leke'l-hamdü hattâ terdâ, ve leke'l-hamdü izâ radîte, ve leke'l-hamdü ba'de'r-ridâ.

Ey damarlarda kanı bizden bir emir olmadan akıtan, kemiği gizlilikte bizim bir bilgimiz olmadan büyüten, uzuvları üç karanlıkta (rahmin katmanlarında) bizden ne bir güç ne bir kuvvet olmadan tertip eden! Sen râzı olana kadar Sana hamd, râzı olduğunda Sana hamd, rızandan sonra da Sana hamd olsun.

إِلَهِي، أَيُّ لِسَانٍ يَبْلُغُ ثَنَاءَكَ؟ وَأَيُّ قَلْبٍ يُحِيطُ بِالْأَلْيَتِ؟ وَأَيُّ عَقْلِ يَزِنُ حِكْمَتَكَ؟
وَأَيُّ مَلَكٍ يُحْصِي عَطَايَاكَ؟ وَأَيُّ نَبِيٍّ، وَهُوَ أَعْرَفُ الْخَلْقِ بِكَ، إِلَّا وَقَدْ قَالَ: لَا
أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ.

*İlâhî, eyyü lisânin yeblüğü senâek? Ve eyyü kalbin yuhîtu biâläik? Ve eyyü aklî yezinü hikmetek? Ve eyyü
melekin yuhsî atâyâk? Ve eyyü nebiyyin, ve hüve a'rafü'l-halki bik, illâ ve kad kâle: lâ uhsî senâen aleyk, ente
kemâ esneyte alâ nefsik.*

İlâhî! Hangi dil senâna (övgüne) erişebilir? Hangi kalp nimetlerini kuşatabilir? Hangi akıl hikmetini
tartabilir? Hangi melek ihsanlarını sayabilir? Hangi peygamber — ki o, mahlûkat içinde Seni en iyi
tanıyandır — “Sana senâyı sayıp bitiremem; Sen kendini övdüğün gibisin” demekten başkasını yapmıştır
ki?

فَسُبْحَانَكَ، مَا أَعْظَمَكَ حِينَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَمَا أَلْطَفَكَ حِينَ تُرَبِّي الْجَنِينَ
فِي سِتْرِ الرَّحْمِ، وَمَا أَكْرَمَكَ حِينَ تُعْطِي الْعَبْدَ عَقْلاً ثُمَّ تَهْدِيهِ أَنْ يَعْرِفَ أَنَّ الْعَقْلَ
مِنْكَ، وَمَا أَرْحَمَكَ حِينَ تُعْطِيهِ قُدْرَةً ثُمَّ تَنْقِذُهُ مِنْ أَنْ يَغْتَرَّ بِهَا.

*Fesübhâneke, mâ a'zameke hîne tuhricü'l-hayye mine'l-meyyit, ve mâ eltafeke hîne türabbi'l-cenîne fi sitri'r-
rahim, ve mâ ekremeke hîne tu'ti'l-abde aklen sümme tehdîhi en ya'rife enne'l-akle mink, ve mâ erhameke
hîne tu'tîbi kudraten sümme tünkizuhû min en yağterre bihâ.*

Seni tesbih ederim! Ölüden diriye çıkarırken ne yücesin; cenîni rahmin örtüsünde büyütürken ne latîfsin;
kula akıl verip sonra o aklın Senden olduğunu bilmeye onu hidâyet ederken ne kerîmsin; ona bir güç verip
sonra da o güçle aldanmaktan onu kurtarıırken ne rahîmsin!

اللَّهُمَّ إِنَّا نَحْمَدُكَ حَمْدَ الْمُقَرَّرِينَ بِالْعَجْزِ عَنْ حَمْدِكَ، وَنُسَبِّحُكَ تَسْبِيحَ مَنْ عِلْمَ أَنَّ تَسْبِيحَهُ
نِعْمَةٌ مِنْكَ، وَنَشْكُرُكَ شُكْرَ مَنْ لَا يَمْلِكُ مِنَ الشُّكْرِ إِلَّا مَا عَلَّمْتَهُ، وَلَا مِنَ الْحَمْدِ إِلَّا مَا
أَجَرَيْتَهُ عَلَى لِسَانِهِ.

*Allâhümme innâ nahmedüke hamde'l-mukırrîne bi'l-aczi an hamdik, ve nüsebbihuke tesbîha men alime enne
tesbîhabû ni'metün mink, ve neşküruke şükra men lâ yemlikü mine'ş-şükri illâ mâ allemteb, ve lâ mine'l-
hamdi illâ mâ ecreytebû alâ lisânih.*

Allah'ım! Sana, Seni hamdetmekten âciz olduğunu ikrar edenlerin hamdiyle hamdederiz; tesbîhinin bile Senden bir nimet olduğunu bilenlerin tesbîhiyle Seni tesbih ederiz; şükürden ancak Senin öğrettiğine, hamdden ancak Senin diline akıttığına sahip olan kimsenin şükürüyle Sana şükrederiz.

يَا رَبِّ، مَا كَانَ مِنَّا مِنْ عِلْمٍ فَمِنْكَ، وَمَا كَانَ مِنَّا مِنْ فَهْمٍ فَبِنُورِكَ، وَمَا كَانَ مِنَّا مِنْ
قُوَّةٍ فَبِحَوْلِكَ، وَمَا كَانَ مِنَّا مِنْ تَدْبِيرٍ فَيَاذْنِكَ، وَمَا كَانَ مِنَّا مِنْ خَيْرٍ فَبِفَضْلِكَ، وَمَا
كَانَ مِنَّا مِنْ سِتْرٍ فَبِرَحْمَتِكَ.

*Yâ Rabbi, mâ kâne minnâ min ilmin feminke, ve mâ kâne minnâ min fehmin febinûrik, ve mâ kâne minnâ
min kuvvetin febihavlik, ve mâ kâne minnâ min tedbîrin febiiznik, ve mâ kâne minnâ min hayrin febifadlik,
ve mâ kâne minnâ min sitrin febirahmetik.*

Yâ Rabbi! Bizden her ne ilim varsa Sendendir; her ne anlayış varsa Senin nûrunladır; her ne kuvvet varsa Senin havlinledir (kudretinledir); her ne tedbîr varsa Senin izinledir; her ne hayır varsa Senin fazlınladır; her ne örtülmüş ayıp varsa Senin rahmetinledir.

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ أَنْ خَلَقْتَنَا بَعْدَ أَنْ لَمْ نَكُنْ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ أَنْ صَوَّرْتَنَا فَأَحْسَنْتَ
صُورَنَا، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ أَنْ رَزَقْتَنَا فِي الْبَطْنِ وَنَحْنُ غَافِلُونَ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ أَنْ
أَخْرَجْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا وَنَحْنُ ضِعْفَاءُ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ أَنْ سَتَرْتَنَا وَنَحْنُ مُقَصَّرُونَ، وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَىٰ أَنْ دَعَوْتَنَا إِلَيْكَ وَنَحْنُ هَارِبُونَ.

*Feleke'l-hamdü alâ en halaktenâ ba'de en lem nekün, ve leke'l-hamdü alâ en savvertenâ feahsente suveranâ, ve
leke'l-hamdü alâ en razaktenâ fi'l-batni ve nahnü ġâfilûn, ve leke'l-hamdü alâ en abractenâ ile'd-dünyâ ve
nahnü duafâ', ve leke'l-hamdü alâ en setertenâ ve nahnü mükassırîn, ve leke'l-hamdü alâ en deavtenâ ileyke
ve nahnü hâribûn.*

Bizi yokken yarattığın için Sana hamd olsun; bize sûret verip sûretlerimizi güzel kıldığın için Sana hamd
olsun; biz gâfilken karnın içinde bizi rızıklandırдың için Sana hamd olsun; biz zayıflar iken bizi dünyaya
çıkardığın için Sana hamd olsun; biz kusurlular iken bizi örttüğün için Sana hamd olsun; biz Senden
kaçarken bizi Sana çağırдың için Sana hamd olsun.

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ جَعَلَ مِنَ الْعَلَقَةِ إِنْسَانًا، وَمِنَ الْإِنْسَانِ عَابِدًا، وَمِنَ الْعَابِدِ عَارِفًا،
وَمِنَ الْعَارِفِ مُحِبًّا، وَمِنَ الْمُحِبِّ دَمْعَةً تَقُولُ مَا عَجَزَتْ عَنْهُ الْأَلْسِنَةُ.

*Sübhâneke yâ men ceale mine'l-alekati insânâ, ve mine'l-insâni âbidâ, ve mine'l-âbidi ârifâ, ve mine'l-ârifi
muhibbâ, ve mine'l-muhibbi dem'aten tekûlü mâ aceze anhö'l-elsineh.*

Seni tesbih ederim, ey alakadan bir insan, insandan bir âbid (kul), âbiddeden bir ârif, âriften bir muhib
(seven), sevenden de dillerin söylemekten âciz kaldığını söyleyen bir gözyaşı var eden!

رَبَّنَا، هَذَا ثَنَاؤُنَا عَلَيْكَ، وَهُوَ قَلِيلٌ فِي حَقِّكَ، ضَعِيفٌ أَمَامَ جَلَالِكَ، مَحْدُودٌ أَمَامَ
كَمَالِكَ؛ فَاقْبَلْهُ مِنَّا بِفَضْلِكَ، لَا بِقَدْرِهِ، وَارْفَعْهُ إِلَيْكَ بِرَحْمَتِكَ، لَا بِاسْتِحْقَاقِنَا.

*Rabbenâ, hâzâ senâünâ aleyk, ve hüve kalîlün fî hakkik, daîfün emâme celâlik, mahdûdün emâme kemâlik;
fakbelhü minnâ bifadlik, lâ bikadrih, verfa' hü ileyke birahmetik, lâ bistihkâkinâ.*

Rabbimiz! İşte bu, Sana senâmız; Senin hakkında azdır, celâlin karşısında zayıftır, kemâlin karşısında sınırlıdır. Onu bizden, değeriyle değil, fazlınla kabul buyur; ve bize lâyük olduğumuz için değil, rahmetinle Sana yükselt.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَقْلَنَا شَاهِدًا لَكَ، وَلِسَانَنَا ذَاكِرًا لَكَ، وَقَلْبَنَا خَاشِعًا بَيْنَ يَدَيْكَ، وَعَمَلَنَا
خَالِصًا لَوْجْهِكَ، وَقُوَّتَنَا مُعْتَرِفَةً بِحَوْلِكَ، وَنَجَاحَنَا مُرْدُودًا إِلَى فَضْلِكَ، وَكُلَّ مَا نَفَعَهُ
شَاهِدًا أَنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

*Allâhümme'c'al aklenâ şâhiden lek, ve lisânenâ zâkiren lek, ve kalbenâ bâşian beyne yedeyk, ve amelenâ
hâlisân livechik, ve kuvvetenâ mu'terifeten bihavlik, ve necâhanâ merdûden ilâ fadlik, ve külle mâ nef'alühû
şâhiden ennehû lâ havle ve lâ kuvvete illâ bik.*

Allah'ım! Aklımızı Sana şahit, dilimizi Seni zikreden, kalbimizi huzurunda huşû içinde, amelimizi yalnız Senin vechin için hâlis, kuvvetimizi Senin havline itiraf eden, başarılarımızı Senin fazlına döndürülmüş, ve yaptığımız her şeyi “Senden başka güç ve kuvvet yoktur” diye şahitlik eden kıl.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَقَدَّرَ فَهَدَى، وَأَعْطَى فَاغْنَى، وَسَتَرَ فَعَفَا، وَالْهَمَّ
فَأَحْيَا، وَدَعَا فَقَرَّبَ، وَرَزَقَ فَأَكْرَمَ.

*El-hamdü lillâhillezî halaka fesevvâ, ve kaddera fehedâ, ve a'tâ feağnâ, ve setera feafâ, ve elheme feahyâ, ve
deâ fekarrabe, ve razaka feekrame.*

Hamd, yaratıp düzene koyan, takdir edip yol gösteren, verip zengin kılan, örtüp bağışlayan, ilham edip diriltten, çağırıp yaklaştıran, rızıklandırıp ikram eden Allah'a mahsustur.

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوْلًا وَأَخْرًا، ظَاهِرًا وَبَاطِنًا، سِرًّا وَعَلَانِيَةً، فِي الْبَدَنِ وَالْمُنْتَهَى، فِي النُّطْفَةِ
وَالْعَلَقَةِ، فِي الْقَلْبِ وَالنَّفْسِ، فِي الدَّمْعَةِ وَالسُّجُودِ، فِي الْعِلْمِ وَالْعَجْزِ، فِي الْقُوَّةِ
وَالْإِفْتِقَارِ.

*El-hamdü lillâhi evelen ve âhirâ, zâhiren ve bâtinâ, sirran ve alâniyeh, fi'l-bed'i ve'l-müntebâ, fi'n-nutfeti
ve'l-alekah, fi'l-kalbi ve'n-nefes, fi'd-dem'ati ve's-sücûd, fi'l-ilmî ve'l-acz, fi'l-kuvveti ve'l-iftikâr.*

Hamd, evvelde ve âhirde, zâhirde ve bâtında, gizlide ve açıktâ, başlangıçta ve sonda, nutfede ve alakada, kalpte ve nefeste, gözyaşında ve secdede, ilimde ve acizlikte, kuvvette ve fakr (muhtaçlık) hâlinde Allah'a mahsustur.

سُبْحَانَ رَبِّنَا الْعَلِيِّ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ مَنْ لَا يُحَاطُ بِجَلَالِهِ، وَلَا يُدْرَكُ كُنْهُ كَمَالِهِ، وَلَا
يَبْلُغُ عَبْدٌ مِدْحَتَهُ، وَلَا يَسْتَوِي خَلْقٌ حَمْدَهُ.

*Sübhâne rabbine'l-aliyyi'l-a'lâ, sübhâne men lâ yuhâtu bicelâlih, ve lâ yüdreku künhü kemâlih, ve lâ yeblügu
abdün midhateh, ve lâ yestevî halkun hamdeh.*

Yüce ve en yüksek olan Rabbimizi tesbih ederim; celâli kuşatılamayan, kemâlinin künhüne erişilemeyen, hiçbir kulun övgüsüne ulaşamadığı, hiçbir mahlûkun hamdini eksiksiz edâ edemediği Zât'ı tesbih ederim.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنَّا كُنَّا مِنَ الظَّالِمِينَ.

Lâ ilâhe illâ ente, sübhâneke, innâ künnâ mine'z-zâlimîn.

Senden başka ilâh yoktur; Seni tenzih ederim, gerçekten biz zalimlerden olduk.

وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

*Ve salli'llâhümme alâ seyyidinâ Muhammedin, abdike ve rasûlik, ve alâ âlihî ve sabbih, ve sellim teslîmen
kesîrâ.*

Allah'ım! Kulun ve Rasûlün Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât eyle ve çokça selâm ver.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ